

๖๘

สุดสายธรรม

ตำราวัดปากน้ำเขาสอนกันได้อย่างนี้ แต่ว่าที่จะเป็นพระ
โสดา พระสกทาคา พระอนาคา อรหัตนั้นไม่ติด ไม่หลุดชะ
แต่ว่าทำได้ตลอดเลยไปจากนี้อีก ทำไปมากกว่านี้ ถึงกายพระ
อรหัต พระอรหัตละเอียดๆ ต่อๆ ไป นับอสงไขยก็ไม่ถ้วน

ผู้เทศน์นี้สอน เป็นคนสอนเอง ๒๓ ปี ๔ เดือนนี้ ได้ทำ
ไปอย่างนี้แหละ ไม่ถอยหลังเลย ยังไม่สุดกายของตัวเอง

เมื่อยังไม่สุดกายของตัวเองแล้ว ตัวเองก็ปกครอง
ตัวเองยังไม่ได้ ยังมีคนอื่นเป็นผู้ปกครองลับๆ เพราะไม่ไป
ถ้าไปถึงที่สุดแค่นั้น เขาก็ปกครองได้แค่นั้น

นี่ผู้เทศน์ยังแนะนำสั่งสอนให้ไปถึงที่สุดสายธาตุสลาย-
ธรรมของตัวเอง เมื่อถึงที่สุดสายธาตุสลายธรรมของตัวเอง
ละก็ เป็นกายๆ ไป ดังนี้ ตัวเองก็จะปกครองตัวเองได้ ไม่มี
ใครปกครองต่อไป ตัวเองก็เป็นใหญ่ในตัวเอง ตัวเองก็จะบัน
ดาลความสุขให้ตัวเองได้ กำจัดความทุกข์ได้ ไม่ให้เข้ายุ่งได้

นี่คนอื่นเขายังบันดาลอยู่ คนอื่นเขายังให้อยู่

เหมือนความแค้นนี้ เราไม่ปรารถนาเลย เขาก็ส่งความ
แค้นมาให้ เราก็ต้องรับอภัยความแค้นนั้นแหละ

ความเจ็บละ เราไม่ปรารถนาความเจ็บ เขาก็ส่งความ
เจ็บมาให้

ความตายละ เราไม่ปรารถนาเลย เขาก็ส่งความตาย
มาให้

เพราะเหตุไร? เพราะเหตุว่าตัวเองไม่เป็นใหญ่ด้วยตัว
ของตัวเอง คนอื่นเขามาปกครอง ผู้อื่นเขาปกครองเสีย เขา
ให้เขาส่งมาให้ความแค้น ความเจ็บ ความตาย ตัวมีความรู้ไม่พอ
ก็ต้องรับ

เหมือนดังนี้ เราอยู่ปกครองประเทศไทย ประเทศไทย
เขาต้องการอย่างไร ผู้ปกครองเขาต้องการอย่างไร เราก็ต้อง
ไปตามเขา ไม่ตามเขาไม่ได้ ต้องอยู่ในบังคับบัญชาเขา

พุทธอุทานคาถา

๑๐ ธันวาคม พ.ศ.๒๔๙๗